

Klagenemnda for offentlige anskaffelser

KODE Kunstmuseer og komponisthjem inngikk en kontrakt om drift av rutebåt til Lysøen. Klagenemnda kom til at anskaffelsen ikke gjaldt en tjenstekonsesjon, og at den fulgte reglene i forskrift for klassisk sektor. Anskaffelsen oversteg terskelverdien for kunngjøringsplikt, og det forelå derfor en ulovlig direkte anskaffelse. Nemnda ila et overtredelsesgebyr på 350 000 kroner.

Klagenemndas gebyrvedtak 08.12.2022 i sak 2022/50

Klager: Fjordcharter Norway AS

Innklaget: KODE Kunstmuseer og komponisthjem

Klagenemndas

medlemmer: Bjørn Berg, Karin Fløistad og Arnt Skjefstad

Saken gjelder: Overtredelsesgebyr for ulovlig direkte anskaffelse

Innledning:

- (1) Saken gjelder påstand om ulovlig direkte anskaffelse i forbindelse med KODE Kunstmuseer og komponisthjem (heretter *innklagede*) sin inngåelse av kontrakt om drift av fartøyet «*MS Ole Bull*».
- (2) Klagenemnda for offentlige anskaffelser er kommet til at innklagede ilegges et gebyr på 350 000 kroner. Vedtaket er fattet med hjemmel i lov 17. juni 2016 om offentlige anskaffelser § 12 første ledd.

Bakgrunn:

- (3) KODE Kunstmuseer og komponisthjem (*innklagede*) er et museum som blant annet har ansvar for driften av komponisthjemmet og museet på Ole Bulls tidligere eiendom på øyen Lysøen i Bjørnafjorden kommune.
- (4) Transporten til og fra Lysøen skjer via et passasjerbåttilbud som innklagede har ansvar for. I 2019 anskaffet innklagede en ny båt, med formål om å oppgradere det eksisterende transporttilbudet til og fra øyen. Den nye båten, «*MS Ole Bull*», ble levert til innklagede i juli 2020.
- (5) Sjøfartsdirektoratet ga innklagede 8. juli 2020 flere pålegg som innklagede måtte oppfylle før båten kunne benyttes til passasjertransport, blant annet krav om at instrumentene på broen skulle kunne dimmes, og krav om opplæringshåndbok og sikkerhetsstyringssystem om bord.
- (6) I august 2020 bestemte innklagede at de skulle sette ut arbeidet med å oppfylle påleggene, og det ble samtidig bestemt at man ville inngå en kontrakt som omfattet både oppfyllelse

Postadresse
Postboks 511
Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse
Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@knse.no
www.klagenemndssekretariatet.no

av pålegg og den videre driften av båten. Innklagede kontaktet et konsulentselskap for å få nærmere opplysninger om markedet, herunder om potensielle leverandører.

- (7) Konsulentselskapet foreslo Skaarungen AS eller et underliggende selskap som potensiell leverandør. Innklagede var videre i kontakt med eksisterende leverandør av rutetilbud til Lysøen, som også innga tilbud.
- (8) Innklagede besluttet å inngå kontrakt med Skaarungen AS. Selskapet opprettet deretter datterselskapet Fartøysdrift AS (heretter *valgte leverandør*).
- (9) Innklagede inngikk 19. november 2020 kontrakt med valgte leverandør om «*Drift av rutebåt til Lysøen 2021-2025*» i sesong (heretter «*driftsavtalen*»). Det ble samtidig inngått kontrakt om «*Leie av «Ole Bull» i lavsesong*» (heretter «*leieavtalen*»). Leieavtalen var inntatt som «*Vedlegg C – Leieavtale «Ole Bull» til driftsavtalen*», og kunne sies opp av begge parter med seks måneders varsel.
- (10) Av driftsavtalen punkt 4 fremgikk følgende om kontraktens varighet:

«Kontrakten gjelder fra Kontraktens inngåelse for fem sesonger/år, fra 2021 til 2025.

Kontrakten kan forlenges om begge parter ønsker dette. En eventuell forlengelse bør avklares senest ett (1) år før utløp av eksisterende avtale.

«Sesong» er definert som perioden 1. april til 30. september, med rutetilbud i perioden 1. mai til 15. september. Mindre justeringer av Sesong kan avtales innenfor Kontraktens rammer.

Oppdragsgiver kan si opp Kontrakten med seks (6) måneds skriftlig forvarsel.»

- (11) Oppdragets innhold fremgikk av driftsavtalens punkt 7:

«Oppdraget består av driften av all nødvendig båttransport av personer og mindre gods/utstyr til/fra Lysøen med Oppdragsgivers fartøy «Ole Bull» i Sesong, herunder:

- Transport av passasjerer til/fra Lysøen i henhold til avtalt ruteplan (se Vedlegg A).*
- Båttransport av grupper utenfor rutetid*
- Spesielle transportoppdrag i forbindelse med arrangementer etc. (...)*

- (12) Om arbeidsfordelingen mellom valgte leverandør og innklagede fulgte det av driftsavtalen punkt 8 at leverandøren blant annet har ansvar for:

- (13) *• «[g]jennomføring av transportoppdragene samt det tjeneste og arbeidsoppgaver som naturlig hører til i Sesong*

• Den daglige drift og driftsplanlegging av transporten. Dette innebærer bl. Annet anskaffelser, vedlikehold og disponering av båtmateriell, samt ansettelse og disponering av mannskap og driftspersonell.

• Teknisk vedlikehold av båten.

- *Oppfølging av claims mot verft eller underleverandører, samt ordinære servicegjennomføringer.*

(...)

• *Båten skal på årlig vedlikehold i løpet av april hvert år, hvor vedlikehold og service gjennomføres i tråd med regulatoriske krav, utstyrsleverandørens spesifikasjoner og for øvrig i tråd med god skipsfartsvirksomhet. Leverandøren har ansvar for gjennomføringen, herunder koordinering med verft, underleverandører etc. De direkte kostnadene ved det årlige vedlikeholdsoppholdet dekkes av Oppdragsgiver, med unntak av reparasjoner, utbedringer eller utskiftninger som skyldes hendelser i Leieperioden som ikke er alminnelig slit og elde.»*

- (14) For perioden fra kontraktsinngåelse og frem til oppstart av andre sesong inneholdt driftsavtalen en rekke særbestemmelser. I perioden før oppstart av første sesong skulle valgte leverandør sikre at båten ble klar for passasjerdrift. Innklagede betalte i denne perioden en driftsrate på 15 000 kroner per måned til valgte leverandør. Etter første sesong og fram til andre sesong skulle båten brukes til promoteringsarrangementer, og det gjaldt for denne perioden egne bestemmelser som fordelte kostnader og inntekt.

- (15) I sesong fulgte avtalens regler om økonomisk godtgjørelse av punkt 12:

«Oppdragsgiver dekker alle direkte kostnader ved driften i Sesong, samt betaler Leverandøren en fast driftsrate på kr. 25.000 («Driftsraten») per måned som skal dekke Leverandørens indirekte kostnader knyttet til tjenestene samt Leverandørens fortjeneste.

Leverandøren utarbeider senest innen 1. november hvert år et budsjett for Sesongen som presenteres for Oppdragsgiver for godkjenning. Oppdragsgiver betaler forskuddsvis et månedlig driftstilskudd til Leverandøren i henhold til godkjent budsjett. Senest to måneder etter endt Sesong fremlegger Leverandøren faktisk Sesongregnskap for driften, og partene enes om avvik mellom budsjett og regnskap. For mye betalt driftstilskudd skal deretter tilbakeføres til Oppdragsgiver, så fremt ikke partene enes om noe annet.

Ved uforutsette kostnader i Sesong kan Leverandøren be Oppdragsgiver om tilleggsbevilgninger etter behov.

Alle billettinntekter fra rutekjøring i Sesong tilfaller Oppdragsgiver. Leverandøren skal bistå med billettsalg og benytte Oppdragsgivers systemer for dette.

Leverandøren vil være behjelpelig med å få leverandører/tjenesteytere til båten til å rette sine fakturaer til Leverandøren og ikke Oppdragsgiver.

Oppgitte priser er eks MVA.»

- (16) Klager brakte saken inn for Klagenemnda for offentlige anskaffelser 14. januar 2022.
- (17) Nemndsmøte om utstedelse av forhåndsvarsel i saken ble avholdt 17. oktober 2022.
- (18) Innklagede kom med sine merknader til forhåndsvarselet 11. november 2022.

Anførsler:

Klagers anførsler:

- (19) Kontrakten om drift av «*MS Ole Bull*» skulle vært kunngjort, og innklagede har brutt kunngjøringsplikten. Innklagede har dermed foretatt en ulovlig direkte anskaffelse.
- (20) Anskaffelsen gjelder ikke en tjenestekonsesjon, ettersom driftsrisikoen ikke er overført til leverandøren. Anskaffelsen følger dermed forskrift for klassisk sektor. Anskaffelsens verdi overstiger terskelverdi, og det foreligger ingen unntak for kunngjøringsplikten i denne saken.
- (21) Dersom anskaffelsen anses å følge konsesjonskontraktforskriften, er anskaffelsen uansett gjennomført uten konkurranse, i strid med de grunnleggende prinsippene i loven § 4.
- (22) Avtalen om leie utenfor sesong er videre inngått på svært fordelaktige vilkår for leverandøren, og avtalen er ulovlig konkurransevridende i strid med konkurranseloven og reglene om offentlig støtte.

Innklagedes anførsler:

- (23) Anskaffelsen var ikke kunngjøringspliktig. Det er snakk om en konsesjonskontrakt, og kontraktens verdi er under EØS-terskelverdien på 51,5 millioner kroner ekskl. mva.
- (24) For det tilfellet at kontrakten ikke kan anses som en konsesjonskontrakt, er kontraktens verdi uansett ikke over terskelverdien for kunngjøringsplikt i klassisk sektor på 1,3 millioner kroner ekskl. mva.
- (25) Under enhver omstendighet gjøres det gjeldende at gebyr ikke bør ilegges. Vurderingen av om en anskaffelse reguleres av konsesjonskontraktforskriften beror på komplekse juridiske og faktiske vurderinger, og en villfarelse fra innklagedes side må dermed anses som en unnskyldelig rettsvillfarelse. Dersom skyldkravet anses oppfylt, er det i høyden snakk om en uaktsom overtredelse.
- (26) Hvis gebyr ilegges, bør gebyret under enhver omstendighet settes så lavt som mulig. Som en følge av forhåndsvarselet har man sagt opp kontrakten med valgte leverandør, slik at sesongen 2023 blir siste sesong under kontrakten. Dette gjør et eventuelt gebyrgrunnlag lavere.

Klagenemndas vurdering:

- (27) Saken gjelder påstand om ulovlig direkte anskaffelse. I slike saker er det ikke krav om saklig klageinteresse, jf. forskrift om klagenemnd for offentlige anskaffelser § 13a. Klage kan fremsettes inntil to år fra kontrakt er inngått. Klagen er rettidig.
- (28) Klager har i tillegg anført at avtalen er i strid med konkurranseloven og regelverket om offentlig støtte. Klage til klagenemnda må gjelde anførsler om brudd på anskaffelsesregelverket. Klagers anførsler om brudd på konkurranseloven og regler om offentlig støtte, avvises derfor fra behandling, jf. klagenemndsforskriften § 9.

Hvorvidt det foreligger en ulovlig direkte anskaffelse

- (29) En ulovlig direkte anskaffelse er *«en anskaffelse som ikke er kunngjort, selv om det foreligger en kunngjøringsplikt»*, se blant annet merknadene til anskaffelsesloven § 12 i Prop. 51 L (2015-2016).
- (30) Konesjonskontraktforskriften har ingen nasjonal terskelverdi, og kunngjøringsplikt inntreder derfor først for anskaffelser som overstiger EØS-terskelverdien på 51,5 millioner kroner ekskl. mva.
- (31) Klagenemnda tar først stilling til om kontrakten er en konesjonskontrakt, slik at anskaffelsen reguleres av lov om offentlige anskaffelser og forskrift om konesjonskontrakter (konesjonskontraktforskriften).
- (32) Det følger av konesjonskontraktforskriften § 1-2 at en konesjonskontrakt er *«en tjenestekontrakt eller en bygge- og anleggskontrakt der vederlaget består enten utelukkende av retten til å utnytte tjenestene eller bygge- og anleggsarbeidene eller en slik rett sammen med betaling, og der driftsrisikoen er overført fra oppdragsgiveren til leverandøren»*.
- (33) Ved spørsmålet om driftsrisikoen faktisk er overført følger det av forskriften § 1-2 (2) at: *«Driftsrisikoen knyttet til tjenestene eller bygge- og anleggsarbeidene kan enten gjelde etterspørsels- eller leveringsrisikoen eller begge deler. Driftsrisikoen anses overført når leverandøren under normale driftsforhold ikke er garantert å tjene inn sine investeringer eller få dekket kostnader som påløper i driften. Risikoen som overføres til leverandøren, skal innebære en reell eksponering for svingningene i markedet, slik at det anslåtte potensielle tapet for leverandøren ikke skal være ubetydelig.»*
- (34) Klagenemnda bemerker innledningsvis at anskaffelsen gjelder drift av rutebåt for passasjertransport til innklagedes museumsanlegg på Lysøen innenfor museets åpningstider, som er sesongbasert. For at kontrakten skal være en tjenestekonesjon må dermed vederlaget helt eller delvis bestå av en rett til å utnytte denne tjenesten.
- (35) En slik utnyttelse vil typisk bestå av at driftsleverandøren beholder billettinntektene selv, eventuelt i kombinasjon med betaling fra oppdragsgiver. I et slikt tilfelle vil etterspørselsrisikoen helt eller delvis overføres til driftsleverandøren. I denne saken skal imidlertid billettinntektene tilfalle innklagede i sin helhet. Vederlaget til driftsleverandøren består isteden av at innklagede dekker leverandørens direkte kostnader knyttet til driften, og utover dette betaler et fast beløp på 25 000 per måned som skal dekke indirekte kostnader og profitt. Vederlaget består dermed ikke av en rett til å utnytte tjenesten der driftsrisikoen er overført.
- (36) Innklagede har imidlertid anført at avtalen må sees i sammenheng med avtalen mellom innklagede og valgte leverandør om leie av *«MS Ole Bull»* i lavsesong, som ble tatt inn i driftsavtalen som et vedlegg. I henhold til leieavtalen skulle valgte leverandør betale en leiesum på 10 000 kroner i måneden samt dekke driftsutgifter. Slik klagenemnda forstår det, mener innklagede at kostnadene valgte leverandør påtar seg under leieavtalen må inngå i vurderingen av om driftsrisikoen er overført. Ved dette har valgte leverandør ifølge innklagede påtatt seg etterspørselsrisikoen for driften av tjenestene, og det er blant annet vist til klagenemndas avgjørelser i sakene 2019/293 og 2021/1098.

- (37) Klagenemnda er ikke enig i dette. Selv om driftsavtalen og utleieavtalen inngår i samme avtalestruktur, regulerer avtalene forskjellige forhold og er ikke utformet slik at de er avhengige av hverandre. At det ikke er snakk om en samlet avtale, underbygges av at kontraktene har særskilte oppsigelsesregler, der begge parter har rett til å si opp leieavtalen, mens driftsavtalen har en ensidig oppsigelsesrett for oppdragsgiver.
- (38) Leieavtalen fremstår uansett som ordinær avtale om leie av fartøy til bruk i private arrangementer. Dette er noe annet enn den tjenesten innklagede har anskaffet i driftsavtalen, og betalingen fremstår dermed ikke som vederlag for retten til å drive rutebåt til Lysøen mot billettinntekter. Faktum skiller seg således fra de to sakene innklagede har vist til, der leverandøren betalte et vederlag for retten til å drive henholdsvis campingplass og parkeringsplass mot betaling fra brukerne av disse tjenestene.
- (39) Klagenemnda forstår innklagedes merknader til forhåndsvarselet slik at partene har en felles forståelse om at man skal dele inntektene fra valgte leverandørs tredjepartskjøring i sesong 50/50 mellom partene, også etter oppstart av sesong 2. Etter nemndas syn er heller ikke dette relevant i vurderingen av om driften av rutetilbudet skal anses som en konsesjonskontrakt eller alminnelig tjenestekontrakt.
- (40) Ettersom avtalen dermed gjelder levering av tjeneste mot ordinært vederlag, og ikke retten til å utnytte tjenesten, er det ikke overført noen driftsrisiko. Dette endres ikke av at valgte leverandør påtok seg kostnader ved å oppfylle Sjøfartsdirektoratets pålegg før oppstart.
- (41) Anskaffelsen gjelder dermed ikke en tjenestekonsesjon, og følger reglene i forskrift for klassisk sektor.
- (42) Det følger av denne forskriften at alle anskaffelser over nasjonal terskelverdi skal kunngjøres i Doffin, jf. forskrift om offentlige anskaffelser av 12. august 2016 nr. 974 §§ 5-1 andre ledd, og 8-17 første ledd. Anskaffelser som overstiger EØS-terskelverdien i forskriften § 5-3, skal i tillegg kunngjøres i TED-databasen. For perioden det er aktuelt å ilegge gebyr for, var den nasjonale terskelverdien og EØS-terskelverdien lik for statlige myndigheters vare- og tjenestekontrakter, på 1,3 millioner kroner ekskl. mva.
- (43) Spørsmålet for klagenemnda er dermed om anskaffelsens estimerte verdi er over kunngjøringspliktig terskelverdi.
- (44) Fremgangsmåten for beregning av anskaffelsens anslåtte verdi følger av forskriften § 5-4. Alle kostnader knyttet til kontraktens ytelse skal regnes med ved verdiberegningen, jf. forskriften § 5-4 (1).
- (45) Innklagede anfører at anskaffelsens verdi må estimeres med utgangspunkt i den faste månedlige driftsraten på 25 000 kroner, samt den reduserte driftsraten på 15 000 kroner per måned som ble utbetalt for tiden frem til første sesong. Innklagede anfører i den forbindelse at forskriften § 5-4 (11) kan tas til inntekt for at der innklagede dekker leverandørenes driftskostnader krone for krone gjennom en akontobetaling, skal driftskostnadene holdes utenfor ved beregningen av anskaffelsens verdi.
- (46) Slik klagenemnda ser det, kan ikke den nevnte bestemmelsen tas til inntekt for en slik tilnærming til beregningen av anskaffelsens verdi. Innklagede kjøper drift av rutebåt for

passasjertransport, som i sin helhet utføres av driftsleverandør. Det er herunder leverandørens ansvar å ansette mannskap og forestå utbedringer og vedlikehold av fartøyet. At innklagede har valgt å dekke dette krone for krone gjennom forskuddsvis akontobetaling, endrer ikke at dette er en del av kostnadene knyttet til den ytelsen innklagede anskaffer.

- (47) Basert på oversendte regnskapstall fremgår det at utgiftene knyttet til drift av rutetilbudet lå på omkring 1,05 millioner kroner for sesongen 2021. Med utgangspunkt i en kontraktsvarighet på 48 måneder legger klagenemnda til grunn at betalingen for driftskostnadene alene langt overstiger kunngjøringspliktig terskelverdi, jf. forskriften § 5-4 (12). Dette gjelder selv om utgiftene for 2022 så langt har vært lavere. I tillegg kommer avtalens faste vederlagselementer, som innklagede selv har opplyst er på 660 000 kroner for en avtaleperiode på 48 måneder.
- (48) Kontrakten skulle derfor vært kunngjort. Det foreligger dermed en ulovlig direkte anskaffelse.

Hvorvidt det skal ilegges gebyr

- (49) Det fremgår av anskaffelsesloven § 12 første ledd første setning at klagenemnda «skal» illegge overtredelsesgebyr på inntil 15 prosent av anskaffelsens verdi dersom «oppdragsgiveren eller noen som handler på dennes vegne forsettlig eller grovt uaktsomt har foretatt en ulovlig direkte anskaffelse». Av annet punktum fremgår det at klagenemnda «kan» illegge gebyr dersom «oppdragsgiveren eller noen som handler på dennes vegne uaktsomt har foretatt en ulovlig direkte anskaffelse».
- (50) Skyldkravet gjelder både det faktiske og det rettslige grunnlaget for overtredelsen, se merknadene til § 7b i den tidligere anskaffelsesloven i Ot.prp. nr. 62 (2005-2006) side 26 og klagenemndas nærmere redegjørelse for skyldkravet i dagens lov i sak 2017/147 avsnitt 55 flg.
- (51) Offentlige oppdragsgivere forutsettes generelt å ha god oversikt over regelverket for offentlige anskaffelser. Dette er fremhevet i nevnte forarbeider på side 26, hvor departementet i den forbindelse understreket «at det derfor ikke vil være noen høy terskel for å anse en rettsuvitenhet som grovt uaktsomt». Det må derfor generelt stilles relativt strenge krav til oppdragsgiverens aktsomhet. I denne forbindelse viser klagenemnda til at kunngjøring av anskaffelser er i kjernen av anskaffelsesregelverket, og at oppdragsgivers klassifisering av en kontrakt innenfor regelverket er avgjørende for om det foreligger kunngjøringsplikt.
- (52) Innklagede har anført at vurderingen av om driftsrisikoen i en tjenstekontrakt er overført beror på komplekse juridiske og faktiske vurderinger, og at en villfarelse på dette punkt derfor må anses unnskyldelig. Klagenemnda kan imidlertid ikke se at denne vurderingen har kommet på spissen i denne saken. Utgangspunktet er at tjenstekontrakter følger alminnelig forskrift. I denne saken har innklagede kjøpt en tjeneste der alle kostnadene knyttet til utførelsen av tjenesten er dekket av innklagede gjennom et alminnelig vederlag, ikke gjennom at leverandøren er gitt en rett til å utnytte tjenesten.
- (53) Innklagede kan klart nok heller ikke høres med at det var aktsomt å legge til grunn en beregning av anskaffelsens verdi som ikke hensyntok driftsutgiftene som skulle dekkes gjennom forskuddsbetaling.

- (54) Klagenemnda finner det på denne bakgrunn klart at innklagedes opptreden må karakteriseres som grovt uaktsomt, og at det følgelig skal ilegges et gebyr i denne saken.

Gebyrets størrelse

- (55) I tråd med tidligere praksis, legger klagenemnda til grunn at gebyret skal fastsettes basert på det beløpet som faktisk er og eventuelt vil bli betalt for ytelsen, jf. blant annet klagenemndas gebyrvedtak i sak 2021/1439 premiss 28.
- (56) Innklagede har opplyst i merknadene til forhåndsvarselet at kontrakten med valgte leverandør er sagt opp, slik at sesongen 2023 blir siste sesong under kontrakten.
- (57) I oversikten innklagede har sendt klagenemnda, er totalsummen for kostnadene i driftsavtalen oppgitt til 3 463 893 kroner. Beløpet bygger på kostnader i regnskap, budsjetterte ekstrakostnader i 2022 og budsjetterte driftskostnader for resten av 2022 og 2023. I beløpet er det gjort fratrekk for justert lønn og justert oppgjør etter avstemming mellom partene. I tillegg har innklagede gjort fratrekk for 50 prosent av det overskuddet som innklagede har hatt ved valgte leverandørs tredjepartskjøring i sesong. Denne prosentandelen av overskuddet er imidlertid en inntekt innklagede har, og innebærer ikke en reduksjon av innklagedes samlede betaling for driftstjenesten. Se til sammenligning klagenemndas avgjørelse i sak 2021/378, der man i beregningen av en anskaffelses verdi ikke tok hensyn til eventuell inntekt for innbytte av en traktor.
- (58) Sett hen til at klagenemnda ikke finner grunn til å gjøre fratrekk for 62 533 kroner i overskudd fra tredjepartskjøring, settes gebyrgrunnlaget til 3 526 426 kroner.
- (59) Ved utmålingen av gebyret skal det særlig legges vekt på *«bruddets grovhet, størrelsen på anskaffelsen, om oppdragsgiveren har foretatt gjentatte ulovlige direkte anskaffelser og den preventive virkningen»*, jf. anskaffelsesloven § 12 tredje ledd.
- (60) Etablert praksis viser at gebyret normalt settes til ti prosent av anskaffelsens verdi i saker hvor det ikke er særlig formildende eller skjerpene omstendigheter, se LB-2021-36870.
- (61) Innklagede har anført at det foreligger formildende omstendigheter, og har vist til at det har vært gjennomført en forenklet konkurranse og at innklagede ikke har hatt til hensikt å omgå regelverket. Klagenemnda kan ikke se at de forhold innklagede har vist til, gir grunnlag for å sette gebyrsatsen lavere enn ti prosent.
- (62) Samlet sett finner klagenemnda grunn til å sette gebyrets størrelse til ti prosent av anskaffelsens verdi, hvilket gir et avrundet gebyr på 350 000 kroner.

Klagenemnda treffer etter dette følgende vedtak:

KODE Kunstmuseer og komponisthjem ilegges et overtredelsesgebyr på 350 000 – trehundreogfemtitten – kroner.

Gebyret forfaller til betaling innen 2 – to – måneder fra dette vedtaks dato.

Vedtak om overtredelsesgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg med de begrensninger som følger av lov om tvangsfullbyrdelse § 1-2.

Vedtak om overtredelsesgebyr kan ikke påklages, men saken kan bringes inn for tingretten til overprøving, jf. lov om offentlige anskaffelser § 12 sjette ledd. Søksmål om organets vedtak må reises innen to måneder etter at partene mottok vedtaket. Retten kan prøve alle sider av saken. Adgangen til å reise søksmål gjelder også for statlige myndigheter og organer.

For Klagenemnda for offentlige anskaffelser,

Karin Fløistad

Dokumentet er godkjent elektronisk